
[2019-42-RE](#)

CAUSA 2019-42-RE

(Morante Masa c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 273-2019. Recurs d'empara

Aute del 9 de setembre del 2019

BOPA núm. 79, del 25 de setembre del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 de juliol del 2019, per la representació processal del Sr. David Morante Masa, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-42-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2019;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Arguments del recurrent

- Després de reprendre el contingut de l'aute impugnat en súplica, aquesta part discrepa de l'afirmació del Tribunal Constitucional d'acord amb la qual no hi hauria cap circumstància excepcional susceptible de permetre l'anàlisi de l'admissibilitat del recurs malgrat la seva presentació extemporània.

- La circumstància excepcional rau en l'error de considerar que la modificació de la Llei qualificada

del Tribunal Constitucional entraria en vigor el mateix dia en què entrés en vigor la Llei 24/2018 que la modifica, és a dir, l'1 de setembre del 2019, i no l'endemà de la seva publicació al BOPA, és a dir, el 15 de novembre del 2018.

- Si bé aquest error és imperdonable pel que respecta al lletrat del recurrent, recorda que d'acord amb l'article 42 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquest té una certa flexibilitat en les normes processals relatives als terminis i el justiciable no ha de patir les conseqüències d'aquest error derivat de la modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional a través d'una altra llei, en aquest cas, de la Llei 24/2018 del Codi de procediment civil, la qual no ha entrat encara en vigor.

- Sobretot si es té en compte que el retard era d'un sol dia i que l'estudi de la seva admissibilitat no comporta cap perjudici a l'altra part, atès que la revocació de l'acte d'inadmissió a tràmit no suposa que s'estimin les pretensions del recurs d'empara.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que revoqui l'acte impugnat i que accepti a tràmit el recurs d'empara presentat per aquesta part.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. Aquest Tribunal Constitucional ha tingut l'oportunitat de reiterar en nombroses ocasions que el recurs de súplica constitueix un remei processal que el legislador ofereix a la persona que es considera gravada per la resolució d'un òrgan jurisdiccional. En el cas que ens ocupa, l'article 38 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, així ho estableix, amb caràcter general, contra els actes d'inadmissió a tràmit de qualsevol procediment i procés constitucional; i a l'article 89.2 de la mateixa Llei ho especifica respecte dels recursos d'empara. La seva finalitat és la d'aportar dades noves, sobre la base de nous fets o de la presència del dret preterit, que puguin dur al Tribunal a modificar la resolució anteriorment dictada. El fet que no s'aportin nous elements fàctics o jurídics suposa que el recurrent pretén substituir el raonament del Tribunal, que ha de ser i vol ser imparcial, per la seva pròpia argumentació que, per essència i sense que, per tant, se li pugui fer cap retret al respecte, té naturalesa i funció parcial.

2.2. La part recurrent efectua un esforç considerable per complir aquest pressupòsit. Dedicava tot el capítol II del seu escrit, integrat per cinc extensos paràgrafs, a exposar allò que denomina "*fonamentació fàctica i jurídica del recurs de súplica*". No obstant això, no aporta cap fet nou ni cap argumentació jurídica que pugui dur a aquest Tribunal a variar el seu criteri. Substancialment, ve a reconèixer que el recurs d'empara va ser presentat fora de termini, manifesta les raons que van propiciar aquest fet i centra la seva oposició a la resolució recorreguda en l'argument que concorren en el cas judicat, "*circumstàncies excepcionals*" que haurien d'haver determinat, per raons de flexibilitat, l'admissió a tràmit del recurs d'empara tot i la seva extemporaneïtat.

2.3. Els arguments exposats en l'acte d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara no han quedat desvirtuats. En efecte, l'afirmació en el sentit que en ocasions procedia la "*deguda ponderació*" de la preclusivitat del termini d'interposició del recurs i una "*atenuació*" de l'obligació de complir els terminis –que afecta tant a les parts com al Tribunal–, es completava amb l'exigència que concorreguessin les circumstàncies excepcionals esmentades. I s'examinava si aquestes circumstàncies es donaven en aquest cas, conclouent l'argumentació de forma negativa i, per consegüent, considerant el recurs com interposat fora de termini. La part recurrent en súplica, per

contra, dedica tota l'al·legació cinquena del seu escrit a raonar que l'error sofert en la liquidació del termini hauria de ser considerat com a una circumstància excepcional als efectes de no considerar el recurs com a extemporani.

Davant aquest raonament, cal determinar que les circumstàncies excepcionals, a considerar en cada cas, fan referència especialment a realitats exteriors als subjectes, com la *vis* i el *casus* i es recolzen en els conceptes de la imprevisibilitat i la inevitabilitat. Òbviament, aquest Tribunal ja va considerar a fons la possibilitat que la interposició del recurs fora de termini, fos deguda a un error, però no li va donar, en aquest cas, la rellevància suficient. I ara ratifica el mateix criteri. La ponderació i la flexibilitat esmentades han de fonamentar-se en el principi segons el qual, en algunes ocasions, procedeix la *correctio legis in quo deficit propter universalitatem*. El simple error, tot i la sòlida argumentació del recurrent per aquest cas concret, no pot constituir element suficient per alterar la clara exigència legal de la interposició del recurs dins del termini fixat. El Tribunal Europeu dels Drets Humans ha tingut cura d'estendre la fórmula ja transcrita en l'aute recorregut i ara són ja nombroses les resolucions en les quals proclama que "*la regulació relativa a les formalitats i als terminis a respectar per formular un recurs té per finalitat assegurar la bona administració de la justícia i el respecte, en particular, del principi de seguretat jurídica*", destacant així mateix que els interessats han de poder esperar que s'apliquin les regles. I cal recordar que el principi de seguretat jurídica està expressament reconegut i garantit a l'article 3.2 de la Constitució.

2.4. Per consegüent, no havent estat aportats en el recurs de súplica nous fets, ni nous elements de dret que contradiguin la resolució recorreguda i que no haguessin estat tinguts en compte en el moment del seu pronunciament, és procedent confirmar íntegrament l'aute de no admissió a tràmit del recurs d'empara per haver estat interposat fora de termini.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. David Morante Masa contra l'aute del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-42-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 9 de setembre del 2019.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Joan Manel Abril Campoy

Magistrat